

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Гж 64/05
07.07.2005. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Снежане Андрејевић, председника већа, Споменке Зарић и Слађане Накић-Момировић, чланова већа, у парници тужиља АА и ББ, против туженог ВВ, ради утврђења очинства, одлучујући о жалби туженог изјављеној против међупресуде Окружног суда у Новом Саду П. 25/2004 од 13.12.2004. године, у седници одржаној дана 7.7.2005. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

УКИДА СЕ међупресуда Окружног суда у Новом Саду П. 25/2004 од 13.12.2004. године и предмет враћа истом суду на поновно суђење.

О б р а з л о ж е њ е

Међупресудом Окружног суда у Новом Саду П. 25/2004 од 13.12.2004. године утврђено је да је тужени ВВ природни отац тужиље АА, рођене дана __. године од мајке ББ, а да ће о висини тужбеног захтева у погледу обавезе издржавања и трошковима парничног поступка суд одлучити по правоснажности ове пресуде.

Против наведене првостепене одлуке тужени је благовремено изјавио жалбу због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану међупресуду у смислу члана 365. раније важећег Закона о парничном поступку који се примењује на основу члана 491. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 125/04) и нашао да је жалба основана.

Жалбом туженог се основано указује да је побијана првостепена одлука захваћена битним повредама одредаба парничног поступка из члана 354. став 2. тачка 14. ЗПП јер има таквих недостатака због којих се не може испитати.

Према разлозима побијане одлуке првостепени суд је одлуку засновао на оцени свих изведених доказа у току првостепеног поступка иако, изузев саслушања странака, они нису били изведени на главној расправи пред већем које је побијану одлуку донело – како је то прописано чланом 315. став 3. ЗПП. Првостепени суд је пропустио да на главној расправи, која мора почети изнова ако се држи пред измењеним већем, позове странке да се изјасне о поновном извођењу већ изведених доказа и донесе одлуку да се они поново не изводе већ да се прочитају записници о извођењу ових доказа.

Осим тога, првостепени суд је противно одредбама члана 330. ЗПП у овој парници ради утврђивања очинства одлучио о захтеву ове тужбе за утврђење – међупресудом (не означавајући ни да се пресуда доноси у име народа), иако се о утврђивању очинства према правној природи овог деклараторног захтева може одлучити само пресудом.

Наиме, ако је тужени оспорио основ тужбеног захтева и износ тужбеног захтева, а у погледу основа ствар је сазрела за доношење одлуке, суд може из разлога целисходности да донесе прво пресуду само о основу тужбеног захтева (међупресуду). То значи да се ради о врсти пресуде која није коначна и извршна и која се може донети само поводом кондемпнаторног захтева у парници за осуду на чинидбу у којој је споран основ тужбеног захтева и то само у погледу основа, а не и о износу тужбеног захтева.

Како је захтев за утврђење очинства деклараторне, а не кондемпнаторне природе, о том се захтеву не може уопште одлучивати међупресудом, па су разлози првостепеног суда о доношењу овакве одлуке нејасни и противречни одредбама члана 330. ЗПП.

Са изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 380. став 3. ЗПП, у вези члана 73. Закона о судовима укинуо побијану међупресуду и предмет поново вратио истом првостепеном суду на поновно суђење, обзиром да побијаном међупресудом поступак није био окончан пред окружним судом - као првостепеним судом, па нису били испуњени услови да се овај предмет уступи општинском суду (као првостепеном) на поновно суђење, већ се поступак у целини мора окончати пред окружним судом у првостепеној инстанци.

У поновном поступку првостепени суд ће отклонити речене недостатке одлучити и формално о приступању ББ као новог тужиоца овој парници, без обзира што се тужени томе не може противити и одлучујући о захтеву тужиља донети закониту и правилну одлуку.

Председник већа - судија,

Снежана Андрејевић, с.р.

За тачност отправка

зж